

PONTYFEKS (7) *sb m*

pontyfeks (7), [**pontyfiks**].

y (6), i (1); zawsze x.

Teksty nie oznaczają ó oraz é.

sg *N* pontyfeks (1). ◇ *G a. A* pontyfeksa (1). ◇ *I* pontyfeks(e)m (5).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Najwyższy kapłan; tytuł nadawany papieżowi [Pontifex – najwyższy kapłan, biskup; summus pontifex – papież Mącz 312a; – papież, biskup Calep; pontifex maximus, Romanus – papież Murm; biskup – pontifex, Romanus pontifex – papież Cn] (7) : za Kazimierza iaka trud nosc [!] była gdy też Pontifex dał był inszego Biskupa niz Krol. ActReg 8; [Przecz wždy, o katolicy, tak długo mieszkacie Uderzyć na kacerze, przecz sie obawiacie? [...]] Ja będę kredencował, wziąwłzy krucyfiksa, Mając na to indulty swego pontyfiksa. Apolog 80].

Wyrażenia: »najwyższy pontyfeks« (1): Pápieżá iáko głowy y páłterzá powłzechnego/ żaden łtrofować nie może/ iáko *sanctifsimum, scilicet*. Naświéłżego mowie/ y naywyżłżego Pontyfexá. *CzechEp* 386.

»naświéłższy pontyfeks« (1): *CzechEp* 386 *cf* »najwyższy pontyfeks«.

Szereg: »pontyfeks albo nawyższy (*a. naprzednieyszy*) biskup« (5): Papież fie Pontyfexem álbo Biskupem nawyłłłżym czyni. *KrowObr* 16v, 16v *żp*, 17v *żp*, 18v *żp*, Tt2.

Synonimy: *papa, papież.*

DDJ